

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
ГжЗ 251/23
31.8.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Ивана Негића, председника већа, Олге Арсовић и Весне Филиповић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., са боравиштем у ..., чији је пуномоћник Јулијана Лазовић, адвокат из Београда, улица Владимира Митровића број 35в, поштански факс 39, 11050 Београд 22, против туженог “Ringier Serbia” д.о.о. Београд, са седиштем у Београду улица Косовска број 10, чији је пуномоћник Душан Стојковић, адвокат из Београда, улица Његошева број 28а, ради накнаде штете, одлучујући о жалбама парничних странака, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 193/17 од 14.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 31.08.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе тужиоца и туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 193/17 од 14.09.2022. године у ставу првом, другом и четвртном изреке.

Одбијају се захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 193/17 од 14.09.2022. године, ставом првим изреке тужени је обавезан да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа исплати износ од 100.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 14.09.2022. године, до исплате. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца у делу у којем је тражио да се тужени обавезе да му на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа исплати износ преко досуђеног износа од 100.000,00 динара до траженог износа од 350.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 10.02.2016. године до исплате. Ставом трећим изреке одбијен је као

неоснован тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се тужени обавезе да му на досуђени износ накнаде нематеријалне штете од 100.000,00 динара, исплати законску затезну камату за период почев од 10.02.2016. године до 13.09.2022. године. Ставом четвртим изреке тужени је обавезан да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 139.400,00 динара са законском затезном каматом од извршности па до исплате.

Против наведене пресуде у ставу другом и четвртном изреке, тужилац је благовремено изјавио жалбу због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, док је тужени жалбу изјавио на став први и четврти изреке из свих законских разлога.

Тужени је дао одговор на жалбу тужиоца са предлогом као у одговору.

Испитујући правилност и законитост првостепене пресуде у ожалбеном делу у смислу одредбе члана 386 Закона о парничном поступку -ЗПП (Службени гласник РС” бр.72/11, бр.72/2011, 49/2013 - одлука УС, 74/2013 - одлука УС, 55/2014, 87/2018 и 18/20, 10/2023-др.закон), Апелациони суд у Београду је нашао да жалбе нису основане.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које овај суд као другостепени пази по службеној дужности. Апелациони суд налази да није учињена ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП, на коју се жалбом тужиоца посебно указује, јер првостепена пресуда садржи јасне, потпуне и непротивречне разлоге о чињеницама важним за правилно одлучивање, који нису у супротности са садржином изведених доказа у списима предмета, док је изрека пресуде јасна и не противречи разлозима исте датим у образложењу.

Жалбени наводи којима се указује да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба парничног поступка, јер је одлучујући као у изреци ожалбене пресуде изашао из оквира постављеног тужбеног захтева, с обзиром да је првостепени суд утврдио и повреду права тужиоца на претпоставку невиности, која није била обухваћена тужбеним захтевом неосновани су и без утицаја на другачију одлуку суда, имајући у виду да је првостепени суд у изреци ожалбене пресуде одлучивао о накнади нематеријалне штете због претрпљених душевних болова тужиоца услед повреде његове части и угледа, крећући се у границама постављеног тужбеног захтева.

Према утврђеном чињеничном стању дана ... године, на страни ..., у дневном листу “Ало!” објављен је текст са наднасловом “... силоване ...”, насловом “... нека Бог суди, ја се светити нећу!” и поднасловом “Не знам ја шта је истрга показала, али ... не лаже, сигурно. Она је отворена и воли да прича, али говори истину”, тврди ... силоване жене.” У тексту је наведено: “Сивило, туга и неверица надвили су се над ... .. Уз сав јад и чемер тешких и самачких живота ..., случај силовања ... потпуно их је дотукло. У кући ... напастоване ... влада језива тишина. Црн у лицу од рада ..., али и несреће која је задесила ... одмахује главом.- Не могу да верујем, синоћ ме је ... телефоном и све ми испричала. Нисам знао шта се догађа, тешко се зими до њих излази, ређе идем. Занемео сам, знао сам да је тај ..., најблаже речено, чудан, да воли да попије, али не и да је спреман на тако нешто. Не могу да дођем себи од шока-каже .... На сазнање да је

истрага показала да оптужени ... није имао алкохола у крви ...у чуду гледа, крсти се и шири руке. - Не знам ја шта је истрага показала, али ... не лаже, сигурно. Она је отворена и воли да прича, али говори истину, што бисмо ми овде рекли не зна ништа да сакрије. Уосталом, мало нас ..., ... али се добро познајемо. Овде су неке комшије морале ... на ... да избаце из куће јер је био толико пијан да нису знали шта ће са њим. Неко време није пио, могло се са њим седети, дружити, али када се дохвати алкохола, то је страшно – наставља причу ..., силно потресен због свега. - Жао ми је ... и много ми је тешко да причам, али се само прекрстим и кажем. "Бог је велик, ја се светити никоме нећу, али он зна шта му је чинити, нек само суди по правди" - каже .... Изнад куће у којој је рођена ... живи ... Чуо је за овај немили догађај. - ... је способна жена, ... јој је болестан, већ неко време је у болници, она држи ту кућу и води бригу ... Тај ... је раније радио у..., он је имао пара што кажу .... Међутим, вратио се, пропио, ишао тако по селу... Знате како је када је човек сам ... Ми смо се све плашили када се појави пијан да не заспи некеме у штали, да не запали сено. Е сада, да ли је он био способан да направи тако нешто, то не бих знао да кажем-прича ... У антрфилеу под насловом "... спремна на полиграф" објављен је текст следеће садржине: "... остаје при исказу да је успела да сачува ..., али да је ... ипак ... ударио и ... Такође тврди да је био пијан и да у кући и даље има флашу са ракојом коју је пио-Спремна сам на полиграф да идем са њим да докажем да ли је пио. Стојим иза свега што сам рекла. Модрице које смо добиле од њега се виде. Најважније да сам ...успела да сачувам јер је пре годину дана, поред све муке и ... Опет понављам о ономе што је мени нанео бола и туге, малтретирању које је трајало цео сат, нећу ни да причам...Само кад сам ... спасла-каже ...". У оквиру антрфилеа испод текста се налази фотографија на којој су две куће, а једна од тих кућа је тужиочева, у којој живи са ... У тренутку објављивања текста тужилац је имао... годину, док је..., осумњичени за силовање имао ... година. Тужиочева ... се зове ..., као и жена која је према наводима текста силована. Након што је тужени објавио цитиран текст и пратећу опрему текста, односно фотографију на којој се налази тужиочева кућа, фамилија и пријатељи су препознали кућу, те су тужиоца позивали, распитивали се, запиткивали да ли је могуће да је то урадио, па се тужилац правдао људима из ... који га познају. Деца су му имала проблеме у школи, будући да становници ..., где тужиочева деца иду у школу, не знају за постојање другог ... из .... Тужилац је тражио објављивање демантија, али деманти није објављен. Новинарка ... која ради за дневни лист "Ало" је ишла до куће ..., жртве силовања, али исту није затекла код куће, те је потом отишла до куће ... који живи у близини, којом приликом га је интервјуисала и сликала. ..., комшија тужиоца је исту новинарку упозорио да у селу постоје двојица ..., те да јој је показујући околину своје куће, објаснио да је кућа у њиховом видокругу кућа ... од оца ..., као и да то није онај ... који је осумњичен за силовање, али је новинарка тада фотографисала кућу тужиоца, и та фотографија је објављена уз наведени текст.

Имајући у виду садржину објављеног текста, који прати фотографија на којој се налази кућа тужиоца, а да тужилац има исто име и презиме као и лице коме се ставља на терет извршење кривичног дела силовања о ком се говори у тексту, што је за последицу имало повезивање тужиоца са извршењем кривичног дела силовања, иако је новинарки која је фотографисала кућу тужиоца било познато да је то кућа тужиоца и да он није лице коме се ставља на терет извршење кривичног дела силовања, првостепени суд је закључио да у конкретном случају није поступано са дужном новинарском пажњом, да су тужиоцу поврређена права на част и углед те је применом члана 3, члана 5, члана 73, члана 112 и члана 114 Закона о јавном информисању и

медијима и члана 200 Закона о облигационим односима одлучио као у изреци пресуде.

Оваква одлука првостепеног суда је правилна и законита, а другостепени суд прихвата разлоге које је у прилог својој одлуци дао првостепени суд.

По налажењу Апелационог суда у Београду, а супротно жалбеним наводима туженог, правилно је првостепени суд закључио да је тужилац претрпео нематеријалну штету објављивањем спорног текста дана ... године у Дневном листу “Ало!”, чији је издавач тужени, са наднасловом “... силоване ...”, насловом “... нека Бог суди, ја се светити нећу!”, и поднасловом “Не знам ја шта је истрага показала, али ... не лаже сигурно. Она је отворена и воли да прича, али говори истину”- тврди ... силоване жене”. Право на част и углед је право на поштовање људске части, заслуженог и стеченог угледа лица, а право на углед штити од стварања погрешне представе о лицу која нарушава његово добро име. Имајући у виду садржину наведеног надналова, наслова и подналова и текста објављеног у медију чији је тужени издавач, те фотографије објављене уз текст, на којој је кућа у којој живи тужилац, да тужилац има исто име и презиме као лице за које се у спорном тексту наводи да је извршилац кривичног дела силовања, то је тужилац доведен у везу са кривичним делом силовања, које се ставља на терет другом лицу са истим именом и презименом, а са којим извршењем кривичног дела, тужилац није имао никакве везе, чиме је представљен у другачијем светлу, јер су му приписане друштвено неприхватљиве и непримерене особине, што је за последицу имало формирање негативног става у јавности, на који начин је дискредитована личност тужиоца.

Жалбени наводи туженог којима указује да је у конкретном случају поступано у складу са дужном новинарском пажњом, те да тужени није знао нити је могао знати да постоје два лица са истим именом и презименом који живе у истом селу, а којима се оспорава и закључак првостепеног суда да у конкретном случају није поступано са дужном новинарском пажњом, тј. да је поступано супротно одредби члана 9 Закона о јавном информисању и медијима, неосновани су и без утицаја на другачију одлуку суда. Ово имајући у виду да из потпуно и правилно утврђеног чињеничног стања несумњиво произлази да је новинарка која је долазила у ... где се десио догађај о којем је извештавано у спорном тексту, од стране овде саслушаног сведока ..., била упозорена да у селу постоје двојица ..., те да јој је показујући околину своје куће објаснио да је кућа која је у њиховом видокругу кућа тужиоца ... од оца ..., те да то није ... који се сумњичи за извршење кривичног дела силовања, али да је новинарка фотографисала и кућу тужиоца, а која фотографија је објављена у спорном тексту. Из наведеног произлази да је новинарки било познато да кућа коју је фотографисала није кућа ... који се сумњичи за извршење кривичног дела силовања, већ да се ради о кући тужиоца, али је ипак та фотографија објављена уз спорни текст, док би са друге стране поступање са дужном новинарском пажњом у конкретном случају подразумевало изостављање објављивања фотографије куће тужиоца, који није имао никакве везе са догађајем о којем је извештавано осим да има исто име и презиме као лице које се сумњичи за извршење кривичног дела силовања о чему је јавност извештавана.

Неосновани су и жалбени наводима којима се указује да је првостепени суд погрешно закључио да је тужилац активно легитимисан у конкретной правној ствари, и да је трпео штету објављивањем спорног текста. Ово имајући у виду да довођењем у

везу садржине спорног текста и фотографије објављене уз спорни текст на којој се налази кућа тужиоца, читаоцима, којима је било познато да је на фотографији кућа тужиоца, те да тужилац има исто име и презиме као и лице које се сумњичи за извршење кривичног дела силовања, имплицира се погрешан закључак, да је тужилац лице које је осумњичено за извршење наведеног кривичног дела, на који начин је тужилац представљен у другачијем светлу, приписане су му друштвено неприхватљиве особине, што је за последицу имало повреду његове части и угледа, те је активно легитимисан да захтева судску заштиту својих наведених личних права.

Супротно жалбеним наводима парничних странака, правилно је првостепени суд одмерио и висину накнаде нематеријалне штете применом одредбе члана 200 Закона о облигационим односима и члана 232 Закона о парничном поступку, досуђујући тужиоцу због претрпљених душевних болова услед повреде части и угледа износ од 100.000,00 динара, са законском затезном каматом у смислу члана 277 Закона о облигационим односима од дана пресуђења па до исплате. Ово имајући у виду да је првостепени суд приликом одмеравања висине накнаде имао у виду све околности конкретног случаја релевантне за одмеравање правичне новчане накнаде и то садржај информације, значај и средство којим је учињена повреда права, те личну погођеност тужиоца, однос средине према њему након објављивања спорног текста, односно последице које су услед тога настале, те да се досуђеном накнадом не погодује тежњама које нису спојиве са њеном природом и друштвеном сврхом.

Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе парничних странака и закључио да су без утицаја на законитост и правилност првостепене пресуде у потврђеном делу како у односу на утврђено чињенично стање тако и на примењено материјално право у поступку доношења исте.

Из ових разлога, како првостепена пресуда није захваћена битним повредама одредаба парничног поступка на које овај суд као другостепени пази по службеној дужности, нити оним повредама на које се посебно указује жалбама парничних странака, те како је иста заснована на потпуном и правилном утврђеном чињеничном стању и донета на основу правилне примене материјалног права, то је иста применом члана 390 ЗПП потврђена као у ставу првом изреке.

Потврђивањем одлуке о главној ствари, потврђена је и одлука о трошковима парничног поступка садржана у ставу четвртог изреке ожалбене пресуде, имајући у виду да је иста донета правилном применом члана 153, члана 154, члана 163 ЗПП, те је применом члана 401 тачка 2 ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Приликом оцене основаности жалбе тужиоца изјављене против решења о трошковима парничног поступка садржано у ставу четвртог изреке ожалбене пресуде, другостепени суд је ценио и жалбене наводе, да је тужиоцу погрешно досуђено на име накнаде судске таксе на пресуду износ од 5.900,00 динара, уместо укупан износ таксе садржан у налогу суда у износу од 16.800,00 динара, а који је одмерен сходно укупно постављеном тужбеном захтеву у износу од 350.000,00 динара, те је нашао да исти нису основани. Ово имајући у виду да је правилно првостепени суд приликом одлучивања о накнади трошкова парничног поступка тужиоцу, поступао у складу са одредбом члана 153 ЗПП, те је истом досудио трошкове сходно постигнутом успеху у поступку, те је

правилно тужиоцу на износ накнаде судске таксе на пресуду досудио износ од 5.900,00 динара, сходно постигнутом успеху у поступку, а не износ од 16.800,00 динара, који тужилац сматра да му припада, будући да је тај износ таксе одмерен према укупно постављеном тужбеном захтеву од 350.000,00 динара са којим захтевом тужилац није успео у целости.

Како парничне странке нису успеле са жалбама у другостепеном поступку, односно како састав одговора на жалбу који је дао тужени, није био потребан ради вођења другостепеног поступка, то истима не припада право на накнаду трошкова другостепеног поступка, те је применом члана 165 став 1 ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

Председник већа-судија
Иван Негић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић